

תת"ע (חדרה) 7648-10-24 - מדינת ישראל נ' מוראד עמאש

תת"ע (חדרה) 7648-10-24 - מדינת ישראל נ' מוראד עמאששלום חדרה

תת"ע (חדרה) 7648-10-24

מדינת ישראל

נגד

מוראד עמאש

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[22.01.2025]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 10.11.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין. זימון נמסר לנאשם במעמד ביצוע האכיפה.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בו נאסר השימוש בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש לפי תקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה. לצד העבירה - חובת פסילת רישיון מינימלית למשך 3 חודשים. על המבקש נגזרו בהיעדרו: פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, פסילת רישיון מותנית בת 1 חודש למשך 1 שנה וקנס כספי בסך 1,500 ₪ שכן המדובר בעבירה מסוג 'הזמנה לדין'.
3. לטענת המבקש אמנם קיבל זימון לדין במעמד ביצוע האכיפה ואולם סבר לתומו כי מועד הדיון שונה וקבוע ליום 10.01.25 ולא ליום 10.11.25. עוד נטען כי אחי המבקש נרצח לנגד עיניו לפני מספר חודשים. עוד נטען כי אי התייצבותו במועד נבע מכך כי הדו"ח אבד.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי ליסנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף למעלה מ 30 יום מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דינוי זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. ואף מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
8. אין חולק כי זימון לדין ניתן במעמד ביצוע האכיפה ישירות לידי המבקש. אין פגם בחזקת המסירה.
9. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.
10. אשר לסיבת אי ההתייצבות - שכחה - אפנה להלכה המחייבת: " נחזור ונזכיר בהקשר זה כי בשלב הדיון בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השנייה - שאי-היעתרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עולה באופן חד-משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה הוא לא שהה בתוך גבולות המדינה כלל. בנסיבות אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקש עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו. רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (ההדגשה שלי - ס.ד.). לא מצאתי בנימוקי הבקשה ביסוס כנדרש.
11. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 3 חודשים, בצירוף ענישה נלווית אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; מדובר בענישה המינימלית המחויבת בחוק.
12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
- ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.